

اطلاعیه کمیته مرکزی حزب کمونیست ایران

درمورد جمع موسوم به "فراکسیون فعالیت بنام کومه‌له"

اختلاف نظری که از مدتها پیش در صفوف حزب کمونیست ایران و کومه‌له بر سر مبانی فکری و سیاسی و آرایش تشکیلاتی این جریان بروز پیدا کرده بود و اقلیتی در درون ما آنرا نمایندگی می‌کردند، امروز به جایی رسیده است که آنان دیگر بطور کامل خود را با این جریان بیگانه احساس می‌کنند و همه شواهد نشان می‌دهد که حرکت جدایی طلبانه خود را بدون اعلام علنی آن عملاً تکمیل کرده‌اند. مبانی سیاست ما در برخورد به این مسئله همواره بر چند محور اصلی استوار بوده و هست:

اول، از نظر ما بروز اختلاف نظر در یک حزب سیاسی که حیات خود را به مبارزه در جامعه معینی مربوط کرده است، امری کاملاً طبیعی است. جامعه با اقشار و طبقات مختلف، با جنبش‌های اجتماعی متفاوت، با گرایشهای فکری و سیاسی موجود در آن و با فرهنگ و اخلاقیات و سنن گوناگون، پدیده‌ای زنده و پر از جنب و جوش و مبارزه است، حزب سیاسی‌ای که با بخشی از تاریخ چنین جامعه‌ای عجین شده است به ناگزیر جدال‌ها و واقعیت‌های آن را در اشکال مختلف در درون خود منعکس می‌کند. تمام مسئله اما بر سر این است که چگونه از درون کشمکش‌هایی که تا حدود زیادی بازتاب جدالهای واقعی درون این جامعه است، سالم، متحد و فعال بیرون خواهد آمد.

دوم، جریان ما ابزار مبارزه کارگران و مردم زحمتکش و ستمدیده است، آنها حق دارند در سرنوشت آن دخیل باشند و در جریان مسائل و مشکلات آن قرار بگیرند. تعیین تکلیف‌های زودرس تشکیلاتی که نتواند به آنها فرصت قضاوت، داوری کردن و دخالت در سرنوشت آنها داده باشد در راستای سنت‌های پیشرو تا کنونی این جریان نیست. نشان دادن حداکثر تحمل و سعه صدر بعنوان یک فرهنگ در هنگام بروز اختلافات سیاسی به دلیل درک این واقعیت بوده است.

سوم، این حزب محصول چند دهه تلاش و مبارزه و جانفشانی است. انسانهای وارسته بسیاری بخاطر این حزب و آرمانها و اهداف آن جانباخته‌اند. رهبری این حزب مجاز نیست و نمیتواند در مقابل تلاشهای انحلال‌گرانه‌ای که سنت‌های انقلابی و پیشرو و ادامه‌کاری آن را با مخاطره روبرو می‌سازد، مماشات جویانه رفتار کند، بلکه بایستی بموقع و با صراحت و تعهد به انجام وظایفی که به وی سپرده شده است، از موجودیت آن، هم از لحاظ سیاسی و هم از لحاظ تشکیلاتی، دفاع کند.

با محور قرار دادن این جهت‌گیریها بود که طی سالهای اخیر مدام رفقای اقلیت درون حزب را که با مبانی فکری و خط رسمی حزب اختلاف داشتند تشویق کرده ایم که بیشترین تلاش خود را متوجه روشن کردن جنبه‌های سیاسی، فکری و برنامه‌ای این اختلافات بکنند. تربیون‌های حزبی همواره برای انتشار دیدگاهها و نظراتشان بر روی آنها گشوده بوده است. متأسفانه آنها از این امکان مساعد تا هنگام برگزاری کنگره سیزدهم کومه‌له بهره‌چندانی نگرفتند و در مقابل اصرار ما مدام تاکید می‌کردند که آنها مشکلی با مبانی فکری و استراتژی سیاسی و برنامه‌ای این حزب ندارند. تاکیدشان بر فعالیت بنام کومه‌له حتی مسئله کردستانی بودن یا سراسری بودن کومه‌له مورد نظرشان را مبهم باقی گذاشته بود. آنها می‌گفتند که تنها می‌خواهند شکل و قواره تشکیلاتی این جریان را عوض کنند. اما علیرغم هر توضیحی که آنها برای بیان مسئله خود داشتند، روشن بود که

اولا، خواهان انحلال حزب کمونیست ایران هستند و ثانيا، با بسیاری از مسائل استراتژیک و سیاسی و فعالیتهای این حزب چه در کردستان و چه در ایران اختلاف اساسی دارند. زیرا واقعیت این است کسانی که نه با شکل سراسری فعالیت این حزب، نه با برنامه و استراتژی سیاسی آن اختلافی نداشته باشند و تنها خواهان عوض کردن آرایش تشکیلاتی آن باشند، قاعدتا می‌توانند در یک محیط سالم سیاسی و با روحیه ای وحدت طلبانه علیرغم داشتن این نظر در صفوف آن به فعالیت خود ادامه بدهند. اما عملکرد این رفقا نشان می‌داد که اختلافات آنها بسیار فراتر از یک ملاحظه تشکیلاتی در مورد نام و شکل فعالیت است و این واقعیت در آستانه کنگره سیزدهم کومه‌له سرانجام با روشنی بیشتری خود را نشان داد.

رفقای اپوزیسیون بعد از گذشت 4 سال از اولین جزوه شان که به امضای 7 نفر و تحت نام "ضرورت فعالیت بنام کومه له" منتشر شد، در تیرماه 1387 و قبل از برگزاری کنگره سیزدهم کومه‌له بیانیه اعلام موجودیت خود را تحت عنوان "فراکسیون فعالیت بنام کومه‌له" انتشار دادند. مفاد این بیانیه از اختلاف نظر بر سر آرایش تشکیلاتی و یا اختلاف بر سر یک سیاست مشخص بسیار فراتر بود و مضامین آن در مغایرت و تقابل کامل با موجودیت حزب کمونیست ایران، برنامه و استراتژی سیاسی آن و برنامه کومه‌له برای حاکمیت مردم در کردستان، قرار داشت. این بیانیه در کنگره 13 کومه‌له با شرکت خود این رفقا بطور مفصل مورد بحث و بررسی قرار گرفت. آنها فرصت داشتند تا آنرا در جزئیات هم تشریح کنند. شرکت کنندگان در کنگره فعالانه در مباحث آن شرکت کنند. در این کنگره غیر از نمایندگان منتخب، کلیه اعضای حزب بطور کلی و تشکیلات کردستان آن، کومه‌له بطور اخص می‌توانستند شرکت کنند و شمار نسبتا زیادی هم شرکت کردند. مباحثات کنگره و بیانیه خود این رفقا نشان داد که اختلاف واقعی نه بر سر قواره تشکیلاتی و فعالیت کردن به این نام یا آن نام، بلکه بر سر کل میانی فکری و سیاسی و استراتژی و برنامه ای جریان ما است. آنها در جریان مباحثات کنگره حتی شماری از رفقای را که قبلا به آنها متمایل بودند را نیز از دست دادند. با همه اینها کنگره سیزدهم تصمیم گیری تشکیلاتی در مورد فراکسیون را مطابق اساسنامه به پلنوم کمیته مرکزی حزب واگذار کرد.

مدت کوتاهی بعد از برگزاری کنگره مباحثات آن از طریق تلویزیون و رادیوی کومه‌له انتشار علنی پیدا کردند. بیانیه آنها در نشریه رسمی حزب منعکس شد و مورد نقد سیاسی قرار گرفت. حزب تا این هنگام به پیروی از سنتهای خود و با آگاهی از موقعیت اجتماعی خود و حساسیتی که مردم نسبت به مسائل درون این جریان از خود نشان میدهند، کماکان مایل بود و می‌کوشید که این رفقا را تشویق کند تا مضامین اختلافات سیاسی خود را بیشتر روشن کنند. اما طی هفت ماهی که از کنگره 13 کومه‌له میگذرد، این رفقا هیچ تلاشی در جهت روشنتر کردن میانی فکری و سیاسی خود و پاسخ دادن به سوالاتی که خود طرح کرده بودند، انجام ندادند و از فرصتهایی که برای تشریح دیدگاههای خود داشتند استفاده نکردند و در مقابل متاسفانه کارشکنی های خود را در زمینه های تشکیلاتی و پایمال کردن ضوابط حزب ادامه دادند، که در ادامه به موارد مشخص آن خواهیم پرداخت.

پلنوم چهارم کمیته مرکزی حزب که در آن اعضای کمیته مرکزی کومه‌له نیز شرکت داشتند با توجه به بحثهایی که در کنگره سیزدهم کومه‌له صورت گرفته بود به این نتیجه رسید که مفاد بیانیه اعلام موجودیت "فراکسیون فعالیت بنام کومه‌له" در مغایرت و تقابل با برنامه و میانی استراتژی سیاسی و میانی سیاستها و تاکتیک های حزب کمونیست ایران و کومه‌له است و اقدام این رفقا تحت این عنوان در واقع مقدمه درست کردن تشکیلاتی در درون تشکیلات حزب است. پلنوم با توجه به وظیفه ای که در زمینه حفظ

انسجام تشکیلاتی و تامین وحدت عمل حزب و کومه‌له بر عهده داشت پس از بررسی جوانب مختلف مسئله این فراکسیون را برسمیت نشناخت و در مقابل این حق را مطابق اساسنامه حزب برای این رفقا برسمیت شناخت که آنان می‌توانند از طریق نشریات و دیگر رسانه‌های حزبی، هم تشکیلات و هم جامعه را از نقطه نظرات خود آگاه نمایند و بدین ترتیب از آن رفقا خواست بعنوان یک اقلیت سازمانی به کمک چنین ابزارهایی که در دسترس خواهند داشت به تشریح دیدگاه‌های خود نه تنها در درون تشکیلات بلکه در سطح عمومی هم پردازند.

اما این رفقا در عکس العمل به تصمیم کمیته مرکزی نه تنها به تمایل عمومی نمایندگان کنگره و تمایل عمومی اعضا تشکیلات توجهی نکردند بلکه در مقابل قطعنامه و تصمیم پلنوم کمیته مرکزی حزب مبنی بر برسمیت نشناختن فراکسیون، شانه بالا انداختند و علیرغم همه تلاشها، هشدار و تذکر کتبی رهبری حزب و هشدارهای مکرر اعضای حزب در جلسات تشکیلاتی نسبت به تداوم این رفتارها، به رفتار و برخوردهای غیر حزبی و تشکیلات‌شکنانه خود شدت بیشتری بخشیدند و به سازمان دادن و تاسیس يك تشکیلات در درون تشکیلات حزب اقدام نمودند و عملاً تشکیلات حزب کمونیست ایران و کومه‌له را به پایگاهی برای پیشبرد پروژه‌های سیاسی و تشکیلاتی خود در بیرون از تشکیلات تبدیل کردند.

صدور اطلاعیه‌های علنی که آشکارا وحدت اراده سیاسی کومه‌له در سطح علنی را به چالش می‌کشید، تشکیل جمع فراکسیون و رهبری آن با شرکت و حضور افراد غیرتشکیلاتی، اقدامات خودسرانه مکرر بدون اطلاع و اجازه ارگانهای تشکیلاتی بمنظور لطمه زدن به اعتبار ارگانهای حزبی، تشکیل سازمان ویژه هواداران خود در شهر سلیمانیه، سازمان دادن پست مرزی برای رساندن جزوات به داخل و فراهم کردن تسهیلات لازم در این رابطه، تماس با شماری از فعالین تشکیلاتی در داخل کردستان به دور از ضوابط شناخته شده فعالیت حزبی در این زمینه و بدون اطلاع ارگان ذیربط، تعقیب پروژه نشست و گفتگو با جناح‌های مختلف انشعابی از کومه‌له و روند همگرایی با این جریانان، تدارک امکانات مادی و تشکیلاتی برای پیشبرد این پروژه‌ها، تحریم مراسم روز کومه‌له و تلاش فعال برای از رونق انداختن این مراسم در همه جا، همه اینها تنها گوشه‌هایی از اقدامات انحلال طلبانه و فعالیت‌های مستقل سازمانی این رفقا در ماههای اخیر را تشکیل می‌دهد. این جمع همه این فعالیتها ی غیر حزبی را در حالی انجام داده است که هنوز رسماً خود را از صفوف این حزب خارج نکرده است.

همه این فاکت‌ها بیانگر این واقعیت ساده است که جمع موسوم به "فراکسیون فعالیت بنام کومه‌له" مدتها است که عملاً در صفوف کومه‌له و حزب کمونیست ایران نیستند و جمع خود را در خارج از تشکیلات قرار داده‌اند. عملکرد این جمع اجتناب‌ناپذیری جدائی تشکیلاتی آنها که از بنیادهای فکری و استراتژی سیاسی جداگانه‌ای پیروی می‌کنند را با وضوح تمام به همگان نشان داده است. انصراف و خودداری این رفقا از اعلام رسمی این جدایی به دلیل بن‌بست‌های سیاسی و استراتژیک خط فکری آنها و عدم آمادگی کامل سازمانی، هیچ تغییری در ماهیت مسئله نمی‌دهد.

کمیته مرکزی حزب کمونیست ایران و کمیته مرکزی کومه‌له در نشست مشترک خود در روز یکشنبه اول مارس 2009 با یک ارزیابی عینی از فعالیت‌ها و عملکرد این رفقا بویژه از مقطع اعلام فراکسیون تا کنون، ادامه این وضعیت را غیر قابل قبول دانست و به این نتیجه رسید که بیش از این نمیتواند اجازه بدهد که این جمع از حزب کمونیست ایران و کومه‌له،

تشکیلات کردستان آن، بعنوان پایگاهی برای پیشبرد پروژه ای که با مبانی اهداف و استراتژی سیاسی و برنامه این حزب مغایر است استفاده کنند. در واقع این خواست واقعی خود آنان است که در بیرون از این حزب و در بیرون از تشکیلات کردستان آن قرار بگیرند و مستقل از آن فعالیت خود را پیش ببرند. انتشار این اطلاعیه فقط به عملکرد واقعی و جدائی تشکیلاتی آنها رسمیت می‌دهد و در نتیجه کار مشترک و فعالیت این رفقا با جریان ما بدینوسیله خاتمه خواهد یافت.

تردیدی نیست مردم کردستان که سالهاست از نزدیک با فرهنگ مبارزه حزبی آشنایی دارند و مبارزه حزبی را یک پیشرفت تاریخی و یکی از دستاوردهای با ارزش مبارزه خود علیه رژیم دیکتاتوری جمهوری اسلامی و تلاش برای دستیابی به خواسته‌هایشان می‌دانند، این واقعیت را قبول می‌کنند که وجود اختلاف نظر و دیدگاه‌های مختلف و حتی انشعاب در صفوف احزاب بخش جدائی ناپذیری از واقعیت یک جامعه تحزب یافته است. زمانی که اختلاف بر سر بنیانهای فکری و استراتژیک جدایی را اجتناب ناپذیر می‌کند، وقوع آنرا بعنوان یک واقعیت بایستی پذیرفت و تلاش نمود که با رفتار متمدانه و سالم زبانهای آنرا به حداقل رسانید و از این راه نیز به ارتقا فرهنگ سیاسی در جامعه کمک کرد.

کمیته مرکزی حزب کمونیست ایران

9 مارس 2009

19 اسفند 1387